

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618203227
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618203227.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Rastislavom Žigom v právnej veci žalobcu: R E., s.r.o., J.: XX XXX XXX, sídlom F. nábrežie X/A, A., proti žalovanému: R. X., narodený XX.XX.XXXX, bytom T. X/XXX, XXX XX B., o zaplatenie: 5827,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny vo výške 620 Eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 4330,32 Eur, úrok z omeškania výške 5,05% ročne zo sumy 4950,32 Eur od 15.11.2018 do 09.12.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4820,32 Eur od 10.12.2018 do 06.02.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4690,32Eur od 07.02.2019 do 06.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4560,32Eur od 07.03.2019 do 03.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4460,32 Eur od 04.04.2019 do 08.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4330,32 Eur od 09.05.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 11,02%, o výške ktorej rozhodne súd v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 19.11.2018 doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 5827,29Eur, dlžných úrokov z istiny do 14.11.2018 vo výške 3090,21Eur, zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5827,29Eur od 15.11.2018 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5827,29Eur od 15.11.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami W. bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov. Uviedol, že na základy zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 6000€. Žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného mal postupca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť dňa 30.12.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a ich započítanie sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu mal žalovaný vykonať dňa 06.09.2018.

2. Súd doručil žalovanému žalobu, s prílohami, poučením o procesných právach a výzvou na vyjadrenie dňa 13.02.2019. Žalovaný sa k žalobe v stanovenej lehote nevyjadril.

3. Žalobca na výzvu súdu zo dňa 08.01.2019 doručil súdu podanie zo dňa 18.02.2019. Žalobca špecifikoval úhrady žalovaného a ich započítanie, pričom žalovaný vykonal celkovo úhrady vo výške 3666,85 Eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 160,75Eur, na úroky 3433,39Eur a na istinu 72,71Eur. Žalovaná suma istiny teda predstavuje rozdiel 6000 - 72,71Eur. Ďalej predložil súdu výpočet úrokov, v ktorom uviedol zmluvný úrok vo výške 2441,96Eur, úrok z omeškania 868,32Eur. Na úroky započítal úhrady žalovaného vo výške 3433,39Eur a z toho neuhradené úroky 3090,21 Eur. Následne žalobca v podaní zo dňa 05.04.2019 uviedol, že žalovaný vykonal celkovo úhrady 3766,85Eur, z ktorých započítal žalobca na poplatky sumu 160,75Eur, na úroky 3433,39Eur, na istinu 172,71Eur. Celkovo uviedol, že dlžný zmluvný úrok je 5656,09Eur a úrok z omeškania 868,32 Eur.

4. Žalobca v podaní zo dňa 15.05.2019 písomne ospravedlnil svoju neúčasť na súdnom pojednávaní a súčasne čiastočne vzal žalobcu späť. Uviedol, že eviduje od žalovaného úhrady od podania žaloby dňa 10.12.2018 vo výške 130Eur, dňa 07.02.2019 vo výške 130Eur, dňa 07.03.2019 vo výške 130 Eur, dňa 04.04.2019 vo výške 100Eur a dňa 09.05.2019 vo výške 130Eur. Z dôvodu vykonaných úhrad vzal žalobu späť v časti istiny 620 Eur a požiadal o zastavenie konania v tejto časti. Žiadal vydať rozsudok, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 5207,29Eur, dlžných úrokov z istiny 3090,21 Eur, zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5827,29 Eur od 15.11.2018 do 09.12.2018, zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5697,29 Eur od 10.12.2018 do 06.02.2019, zmluvného úroku 23,90% ročne zo sumy 5567,29Eur od 07.02.2019 do 06.03.2019, zmluvného úroku 23,90% ročne zo sumy 5437,29Eur od 07.03.2019 do 03.04.2019, zmluvného úroku 23,90% ročne zo sumy 5337,29 Eur od 04.04.2019 do 08.05.2019, zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5207,29Eur od 09.05.2019 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5827,29Eur od 15.11.2018 do 09.12.2018, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5697,29 Eur od 10.12.2018 do 06.02.2019, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5567,29 Eur od 07.02.2019 do 06.03.2019, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5437,29Eur od 07.03.2019 do 03.04.2019, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5337,29Eur od 04.04.2019 do 08.05.2019, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 5207,29 Eur od 09.05.2019 do zaplatenia.

5. Súd vo veci nariadil súdne pojednávanie na deň 24.05.2019. Žalobca sa na súdne pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť písomne ospravedlnil. Žalovaný sa na súdne pojednávanie dostavil. Súd konal v neprítomnosti žalobcu a po vykonanom dokazovaní pojednávanie odročil na deň 31.05.2019 za účelom vyhlásenia rozsudku.

6. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 620 Eur, súd konanie v tejto časti zastavil. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním a preto súhlas žalovaného so späťvzatiem žaloby nebol potrebný.

10. Súd sa oboznámil so žalobou, podaniami žalobcu zo dňa 18.01.2019, 05.04.2019, 15.05.2019, a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to obchodnými podmienkami spotrebiteľské úvery W. všeobecnými obchodnými podmienkami W., Sadzobníkom poplatkov, zmluvou o úvere dobrá pôžička zo dňa 19.11.2014, aktuálnym stavom pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXX, Aktuálnym stavom úveru ku dňu 28.09.2019, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 04.12.2015, podacími hárkami, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.12.2015, poštovou obálkou adresovanou žalovanému Poštovou bankou, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 a zistil nasledujúci skutkový stav veci.

11. Žalovaný na súdnom pojednávaní uviedol, že úver si zobral z W.. Teraz má pohľadávku T.. Mal zdravotné problémy s chrbticou a vtedy prestal splácať W.. Dlh prebrala spoločnosť T., ktorá mu hovorila, aby platil stále viac a viac. Úver si bral vo výške 6000EUR. Zaplatil už veľa a dlh sa stále zväčšuje. Nevie

ako je to možné. Úver uzatváral za účelom úhrady nákladov na podnájom, keďže sa chcel odsťahovať od otca, ktorý nevládol rozvod a pil alkohol. Dal otcovi aj časť peňazí z úveru. Dlh by chcel splácať, pretože exekútor by bol v tejto sume likvidačný. So žalobcom sa telefonicky dohodol na splátkach, ktoré plní.

12. Zo zmluvy o úvere dobrá pôžička súd zistil, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi W. a dlžníkom - žalovaným. Zmluva bola podpísaná žalovaným dňa 18.11.2014 a W. dňa 19.11.2014. V zmluve je žalovaný ako veriteľ identifikovaný menom, priezviskom, číslom občianskeho preukazu, rodným číslom, adresou trvalého bydliska, vzdelaním, zamestnaním s uvedením výšky príjmu. V časti 5 sú uvedené podmienky úveru a to výška úveru 6000Eur, počet mesačných splátok 120, úroková sadzba 23,90% ročne, výška mesačnej splátky 142,10Eur, výška splátky bez poistenia 132Eur, dátum prvej mesačnej úhrady do 20.12.2014, RPMN banky 26,70%, priemerná RPMN 17.33%, celková čiastka úveru 15.831,41Eur, splátky k 20 dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20.11.2014, poistenie - základný súbor poistenia.

13. Postupca najskôr dňa 04.12.2015 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok úveru a následne výzvou zo dňa 30.12.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 30.12.2015. Z výzvy zo dňa 04.12.2015 vyplýva, že postupca - W.. evidovala voči žalovanému pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 534,40 EUR. Žalobca predložil súdu podacie hácky, ako aj kópiu doručky adresovanej žalovanému, ktorú si žalovaný v odbernej lehote na adrese trvalého pobytu neprevzal. Postupca súčasne vo výzve zo dňa 30.12.2015, ktorou oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, vyzval žalovaného, aby mu dlžnú čiastku uhradil v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Postupca súčasne vyčíslil zosplatnenú pohľadávku ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nasledovne: dlžná suma 5927,29Eur, úrok 600,86Eur, poplatky za upomienky 4,65Eur, poisťné 9,20Eur, celkovo dlžná suma 6542Eur.

14. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.09.2018 z bankového systému postupcu - W. súd zistil, že žalovaný sa dostal s plnením splátok v júni 2016 do omeškania, keďže splátky plnil v nižšej výške ako bolo dohodnuté v úverovej zmluve. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 30.12.2015 začal žalovaný až dňa 09.09.2016 opäť vykonávať čiastočné úhrady postupcovi - W.. a to dňa 09.09.2016 vo výške 200Eur, dňa 23.01.2017 vo výške 20Eur, dňa 17.02.2017 vo výške 100Eur, dňa 20.03.2017 vo výške 100Eur, dňa 19.04.2017 vo výške 150Eur, dňa 17.05.2017 vo výške 130Eur, dňa 19.06.2017 vo výške 130Eur, v mesiaci júl 2017 úhradu 130Eur, 17.08.2017 úhradu 130Eur, 23.10.2017 úhradu 200Eur, dňa 22.11.2017 úhradu 130Eur, dňa 22.12.2017 úhradu 100Eur, dňa 24.01.2018 úhradu 140Eur, dňa 07.03.2018 úhradu vo výške 150Eur, dňa 06.04.2018 úhradu 150Eur, dňa 09.05.2018 úhradu 50Eur, dňa 06.06.2018 vo výške 150Eur, dňa 06.08.2018 vo výške 150Eur, dňa 06.09.2018 vo výške 150Eur. Žalovaný teda pred podaním žaloby uhradil postupcovi celkovo sumu 2460Eur. Predmetu sumu úhrad žalovaného po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru potvrdil taktiež žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 18.01.2019.

15. Súd zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 uzatvorenou medzi W. v pozícii postupcu a žalobcom v pozícii postupníka a prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zistil, že žalovaná pohľadávka bola dňa 06.08.2018 postúpená žalobcovi. Žalobca nepredložil súdu oznámenie o postúpení pohľadávky doručené žalovanému.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 1,2,4 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná

podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa ustanovení § 1 ods. 2, §2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa ustanovení § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Postupca - Poštová banka, a.s. poskytla žalovanému na základe zmluvy o úvere - dobrá pôžička sumu 6000Eur. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzatvorená zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Právny predchodca žalobcu - postupca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje bankové služby a tiež spotrebiteľské úvery a žalovaný bol spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol posúdený súdom ako spotrebiteľský a podradený pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. súd podrobil uzavretú zmluvu

súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetná Úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje i osobitné náležitosti, t. j. druh úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, údaj o osobe, ktorá za neho zmluvu uzavrela, adresu trvalého pobytu, meno a priezvisko spotrebiteľa, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

26. Žalobca úver zosplatnil dňa 30.12.2015 po tom, ako žalovaný bol v omeškaní so splátkami úveru viac ako 3 mesiace, a k splateniu dlžného zostatku ho vyzval v lehote do 10 kalendárnych dní. Žalovaný bol už predtým výzvou zo dňa 04.12.2015 vyzvaný na zaplatenie omeškaných splátok. (§ 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka). Pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.12..2015 vyčíslil dlh žalovaného ku dňu zosplatnenia nasledovne:

- istinu 5927,29 Eur
 - úrok 600,86
 - poplatky za upomienky 4,65 Eur
 - poistné 9,20 Eur
- Celkový dlh žalovaného bol teda vo výške 6542,-Eur.

27. Žalobca predložil súdu Aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018 v ktorom sa nachádza aj prehľad zaplatených splátok žalovaného. Súd mal preukázané, že žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ku dňu 30.12.2015 pokračoval v splácaní úveru a od 09.09.2016 do 06.09.2018 uhradil pôvodnému veriteľovi ešte pred postúpením pohľadávky celkovo sumu 2460Eur. Táto skutočnosť bola v konaní nesporná a vyplýva aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.01.2019. Pôvodný žalobca z danej sumy úhrad započítal sumu 13,85Eur na poplatky a zvyšok vo výške 2446,15Eur na nešpecifikované úroky. Na istinu z celkovo uhradenej sumy 2460 Eur nič pôvodný veriteľ nezapočítal.

28. Následne žalovaný ešte v priebehu súdneho konania žalobcovi uhradil celkovo sumu 620Eur.

29. V prvom rade súd vzhľadom na vykonané započítania úhrad žalovaného pôvodným veriteľom a postupníkom na kapitalizované úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru uvádza, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. ÚS SR v citovanom odôvodnení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Navyše súd považuje za potrebné dodať, že splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde žalobcovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok.

Práve v tomto zásadnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a subsidiárne ani testom §53ods.4písm. k/ Občianskeho zákonníka (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012). Z uvedených dôvodov súd zamietol nárok žalobcu na priznanie zmluvných úrokov, ktoré špecifikoval v podaní zo dňa 15.05.2019 a to zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5827,29 Eur od 15.11.2018 do 09.12.2018, zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5697,29 Eur od 10.12.2018 do 06.02.2019, zmluvného úroku 23,90% ročne zo sumy 5567,29Eur od 07.02.2019 do 06.03.2019, zmluvného úroku 23,90% ročne zo sumy 5437,29Eur od 07.03.2019 do 03.04.2019, zmluvného úroku 23,90% ročne zo sumy 5337,29 Eur od 04.04.2019 do 08.05.2019, zmluvného úroku vo výške 23,90% ročne zo sumy 5207,29Eur od 09.05.2019 do zaplatenia.

30. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 53/2018 - 72 zo dňa 20.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 15 Co 110/2018 zo dňa 23.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 3 Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava č.k. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 17 Co 48/2018 zo dňa 05.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22 Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25 Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 7 Co 119/2018 zo dňa 30.05.2018, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 11 Co 73/2018 zo dňa 29.05.2018.

31. Súd mal preukázané, že žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vykonal úhrady jednak pred podaním žaloby (po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) na súd vo výške 2460Eur (preukázané

tlačivom -Aktuálny stav úveru) a jednak po podaní žaloby vo výške 620Eur. Celková dlžná suma ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 6542Eur vrátane príslušenstva (istina 5927,29, úrok 600,86, poplatky za upomienky 4,65, poisťné 9,20) a jej výšku vyčíslil pôvodný veriteľ vo výzve zo dňa 30.12.2015, ktorou dlh zosplatnil. Sám pôvodný veriteľ teda jednoznačne určil výšku dlhu žalovaného vrátane príslušenstva ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a na jeho úhradu súčasne žalovaného vyzval. Na ďalšie kapitalizované zmluvné úroky nemal žalobca po dni zosplatnenia právo. Okrem tejto sumy mal pôvodný žalobca právo započítať úhrady na úroky z omeškania odo dňa zosplatnenia do 15.11.2018, keďže od tohto dátumu si úroky z omeškania uplatňuje nevyčíslené v žalobe. Vyčíslená výška týchto úrokov z omeškania predstavuje sumu 868,32Eur, ako to špecifikoval žalobca v podaní zo dňa 05.04.2019. Percentuálnu výšku úrokov určil pôvodný žalobca taktiež v tlačive Aktuálny stav úveru na 5,05% ročne, pričom ide o zákonnú výšku úroku z omeškania.

32. Žalobca mal v čase podania žaloby nárok na zaplatenie 6542 Eur (zosplatnená suma vrátane príslušenstva) mínus úhrady po vyhlásení predčasnej splatnosti do podania žaloby vo výške 2460Eur + úroky z omeškania vyčíslené do 14.11.2018 vo výške 868,32 Eur, t.j. na sumu 4950,32Eur. Následne žalovaný ešte v priebehu konania uhradil žalobcovi sumu 620 Eur, ktorú súd započítal na istinu 4950,32, t.j. $4950,32 - 620 = 4330,32$ Eur. Súd z daného dôvodu zaviazal žalovaného na uhradenie istiny vo výške 4330,32 Eur žalobcovi a v časti istiny prevyšujúcej sumu 4330,32Eur ako aj vyčíslených úrokov 3090,21 Eur žalobu zamietol.

33. Žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania. Výška úrokov z omeškania je podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca úroky z omeškania špecifikoval v podaní zo dňa 15.05.2019 podľa jednotlivých čiastkových úhrad žalovaného vykonaných po podaní žaloby.

34. Keďže žalobca mal v čase podania žaloby nárok na zaplatenie istiny 4950,32Eur (pred odpočítaním úhrady žalovaného v priebehu sporu vo výške celkovo 620Eur) ako súd konštatoval vyššie, súd vychádzal z tejto sumy pri priznaní úrokov z omeškania a od tejto sumy odpočítal postupne čiastočné úhrady žalovaného špecifikované žalobcom v podaní zo dňa 15.05.2019. Súd teda zaviazal žalovaného na uhradenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4950,32 Eur od 15.11.2018 do 09.12.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4820,32 Eur (po odpočítaní úhrady 130Eur) od 10.12.2018 do 06.02.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4690,32Eur od 07.02.2019 do 06.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4560,32Eur od 07.03.2019 do 03.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4460,32 Eur od 04.04.2019 do 08.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4330,32 Eur od 09.05.2019 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatňovaných úrokov z omeškania prevyšujúcich priznané úroky z omeškania žalobu zamietol.

35. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Žalobca si pôvodne uplatňoval istinu vo výške 8917,50 Eur (istina, vyčíslené úroky a úroky z omeškania), pričom v časti istiny 620 Eur vzal žalobu späť z dôvodu úhrad žalovaného. Súd rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 4330,32 Eur. Žalobca bol teda úspešný v časti sumy 4330,32 Eur a v časti 620 Eur, keďže zastavenie v tejto časti zaviniť žalovaný. Súd teda vychádzal z výpočtu $8917,50 \text{ Eur} = 100\%$, $4330,32 + 620 = 4950,32 = x\%$, potom $4950,32 \cdot 100 / 8917,50 = 55,51\%$ úspech žalobcu, $100 - 55,51 = 44,49\%$ úspech žalovaného. Celkový úspech žalobcu $55,51 - 44,49 = 11,02\%$.

38. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).